

Derudover mener vi fra Venstres side, at meritdelen styrkes med lovforslaget, hvilket også er positivt, og endelig kan den individuelle uddannelsesplan forhåbentlig være med til at sikre en større gennemførelsesprocent på uddannelserne, idet den enkelte elev vil sikres et større overblik over egen læring og uddannelse. Det er også positivt her med en sidestillelse med erhvervsuddannelserne.

Venstre ser dog to hurdler ved forslaget: Dels er det de ansættende kommunale myndigheder, der fastsætter kvalifikationskriterierne for optaget på uddannelserne efter grundforløbet, og herved kan der være en risiko for, at ansøgerne stilles forskelligt fra amt til amt. Dels er det ikke præciseret i lovforslaget, hvilke oplysninger om eleverne undervisningsministeren har ret til at indhente. Rent retssikkerhedsmæssigt mener vi, at det bør defineres nærmere, hvilke oplysninger ministeren har ret til at indhente, så dette også er helt klart for eleverne.

Disse hurdler håber vi selvfølgelig at ministeren kan løse under udvalgsarbejdet.

Endelig vil vi sige, at det er meget vigtigt, at denne her reform af de grundliggende social- og sundhedsuddannelser ikke anvendes til efterfølgende at fjerne mange af de ansatte, der faktisk allerede er i social- og sundhedssektoren, men som ikke har den teoretiske ballast.

Vi håber ikke, at det her forslag vil være et forslag, som gør, at hjemmehjælpere og social- og sundhedsassistenter, der har arbejdet i plejesektoren i meget lang tid primært med fokus på praktikken, men som måske ikke har så stor teoretisk viden, bliver squeezez ud.

Og det skal så være vores opfordring til kommunerne, at man selvfølgelig i ansættelserne ikke nødvendigvis kun kigger på, hvorvidt man har en titel, men i højere grad også kigger på, hvorvidt man matcher det job, at man har de kompetencer, der skal til, for at matche det job, man har søgt.

Endelig må vi sige fra Venstres side, at vi selvfølgelig er lidt kede af, at den endelige beslutning om reformen af de grundliggende social- og sundhedsuddannelser er indgået som en del af finanslovaftalen for 2001 med venstrefløjen, men da indholdet i lovforslaget i sidste ende baserer sig på Amtsrådsforeningens arbejdsgruppe, så ser vi alt i alt meget positive takter i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg havde jo glædet mig meget til at høre om de helt særlige redskaber, som Venstre vil tage i anvendelse for at styrke de her uddannelser, når man nu har gjort sig umage med at fremsætte et særskilt forslag.

Et af de problemer, som Venstre peger på, hvert fald på analysesiden, er spørgsmålet om lønforhold. Skal det forstås således, at Venstre mener og er indstillet på aktivt at slås for, at de her professionsgrupper får en højere løn, så vi kan styrke rekrutteringen til de her uddannelser?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil også gerne takke Venstre for den positive tilgang, men der var én ting, som jeg ikke forstod: Står der nogen steder i hele lovforslaget, at vi fra regeringens og regeringspartiets side har ønsket at fjerne nogen fra sundhedssektoren?

Tværtimod må jeg sige, at vi gerne vil sikre og fastholde de medarbejdere, der efteruddannes, og samtidig sikre en større tilgang. Om de intentioner, som Venstre måske skyder nogen i skoene her, vil jeg godt sige, at dem er der ikke nogen af os som på noget tidspunkt har haft.

Så vil jeg spørge fru Gitte Lillelund Bech fra Venstre, da man samtidig fremsætter et beslutningsforslag, om det ikke er lidt underligt at være Venstremedlem i dag, hvor man har et beslutningsforslag, der har en række punkter, samtidig med at man går ind og støtter noget, man godt ved lå der i forvejen. Det må være sådan en underlig delt måde at drive politik på – eller hvad?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg sige, at i Venstre går vi meget op i, at lønforhold og andet er noget, der forhandles mellem arbejdsmarkedets parter. Så vi har på ingen måde intentioner om at gå ind og lovgive omkring lønforholdene for de pågældende arbejdsgrupper her.

Til hr. Carsten Hansen vil jeg sige, at jeg har på ingen måde – det går jeg i hvert fald ud fra at hr. Carsten Hansen har misforstået – skudt nogen i skoene, at man vil hen og fjerne nogen fra sundhedssektoren.

Jeg vil snarere sige, at det her skulle være mit signal til kommunerne om, at de ikke stadig væk i deres overvejelser blindt ser på, hvorvidt